

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Dominica Palmarum, & Hebdomada maiore. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

122. Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. VI. Cap. XII.

Gregorij H. vt dixi cap. præced. num. 9.
Et licet in alijs præcedentibus Feris
quintis, addito Euangelio, additæ
quoque sint, remotis alijs, concordan-
tes Antiphonæ; tamen in hac ultima
Feria quinta, addito Euangelio, non
sunt mutatae priores Antiphonæ, ut an-
tiqui ritus vestigium aliquod rema-
neret in hanc usque diem.

7 In Sabbato Palmarum Euange-
lium legitur, quod historicè coniigit
pridie Dominicæ Palmarum: nam ibi
dicitur, *In crastinum autem, &c.* qua-
de re scribit Durandus lib. 6. cap. 66.
quod quædam Ecclesia hoc idem
Euangelium legebant hac die, non
omnes: nam aliæ, ex Ruper. lib. 5. c. 6.
& eodem Duran. ibidem, legebant in
Sabbato, *Ante sex dies Pasche, & in*
Fer. 2. Palmarum, Cogitauerunt, ut
Lazarum interficerent. Quem ritum
nostrum quis non videat aptiorem
esse ad mysteria quæ celebramus? &
conformior est Breuiario & Missali-
bus M.S. antiquis, & prælo etiam da-
tis ante annum 1550.

8 Quæritur, An in concursu Festi
nouem Lectionum cum Dominicis
Passionis, seu Palmarum in Respon-
sorio brevi Completorij omittendus
sit versus *Gloria Patri*: & quidem
certum est, quod in concursu Festi
Duplicis non omittitur, ratione cuius
Completorium est festuum, in quo
ideò non dicuntur Preces. Contro-
uersia fuit de Festo Semiduplici, de
quo tamen diximus *Sect. 5. c. 14. n. 2.*
quod in secundis Vesperis Dominicæ
Passionis inchoato Feste per com-
memorationem Semiduplicis, ea quæ
sequuntur festiva censentur: at in pri-
mis Vesperis Dominicæ Passionis, seu
Palmarum, Completorium sequens
habet magis de ratione Dominicæ

iam inchoatæ in Vesperis, quam de-
ratione Festi iam finiti; & idè debet
omitti Versus *Gloria Patri*. Neque ob-
stant quæ in ferè simili casu diximus
Sect. 5. c. 6. num. 15. quia aliud est mo-
tare formam glorificationis SS. Trini-
tatis in fine Hymni Completorij, quæ
in re nihil depræterit Officio Dominicæ,
quod eiusdem sit proprium: aliud est
omittere glorificationem eamdem in
Responsorio brevi, quod est proprium
Dominicae Passionis.

De Dominicæ Palmarum, &
Hebdomada maiore.

C A P. X I I I.

1 **E** Vangelium Palmarum con-
siderat Homilia in Officio legi, scri-
bit Microl. cap. 52, relata
concordant cum antiquis. In Capitulo
Nonæ non genuflectitur ad ea, *In im-
agine Iesu, &c.* eadem ratione quæ
genuflectitur in Responsorijs ad ea,
& *Verbum caro, &c.* neque in versibus
Precium fit signum Crucis ad ea,
Deus in adiutorio noster, &c. Sunt enim
actus proprii, non communes vbiique
iisdem verbis.

2. In Feria 3. & 4. nulla Homilia,
quia in Missa nullum Euangelium, in
qua Passio Christi secundum Mat-
tum & secundum Lucam legitur. De
Ieremia legitur ut in Dominicapre-
cedenti; quia de Passione Domini
proprius scribit.

3. Feriae quintæ discordat Officium
à Missâ, quæ est de sanctissimo Sacra-
mento.

4. In Horis Canoniciis huius triduui
celebramus exequias triduanas mortis
Christi, ait Rupert. lib. 5. cap. 24. sine
initio inchoamus Matutinum, Ordo
Rom. & Horas item: & sine fine soli-

to imponimus finem; quia Christus moritur, alpha & omega, principium & finis, Ruper. *ibidem cap. 14. f. 25.*

5 In uitatorium omittitur, Ordo Romanus in deestationem in uitationis Iudeorum ad conciliabula contra Christum, Alcuin. *cap. in Cœna Domini.*

6 Quindecim candæ accenduntur in candelabro triangulari, ad fidem de sanctissima Trinitate denotandam, quæ tunc vigebat in B. Virgine, Apostolis, & tribus feminis Mariæ nomine insignitis, ex Io. Beleth *cap. 101.* Numerus autem candelarum erat tunc apud quosdam, quem vniuersalis Ecclesia recepit, vt in Breu. edito Venet. 1550. habetur: antiquiores enim

vel non indicant numerum, in Breu. M.S. vel diuersum numerum, in Ord. Rom. 24. candelarum; vel alium numerum in diuersis locis diuersum, lego Io. Beleth *loc. citato.* Candæque debent esse ex cera communi, non alba, ex Cærim. Epis. *lib. 2. cap. 22.* quia color est obscurus; quindecim conformati, *ibidem;* & in Altari sex eiusdem generis certi, *ibidem.*

7 Candelabrum triangulare à latere Epistolæ collocandum est, vt in Cærimon. *cit. loco:* quia sinistrum cornu Altaris est, quod in Missa Hebreos significat, ad quos primò venit Christus, Iuo Carnot. *Serm. de Conuenientia nomi & veteris Sacrificij.* fuerunt enim Apostoli ex Hebreis: nisi velimus, in sinistro latere portendi sinistros euentus in Christo.

8 Prima Antiphona est, *Zelus domus tue,* &c. in Ordine Rom. Psalmi vero & Antiphonæ finiuntur cum modica deflexione vocis, ad distinctionem, ex Directorio Chori antiquo; præsertim, quia non dicitur in fine *Gloria Patri,* ob causam allatam

suprà cap. 12. num. 3. pag. 121. Signum Crucis adhiberi potest ante Antiphonam, *Zelus domus tue,* vt ante Officiū fieri solet ad Vers. *Deus in adiutorium.* Ante omnem actum manus pingat Crucem, ait S. Hier. & his præsertim diebus, quibus Crucis vexillum prodit.

9 Ad unumquemque Psalmum extinguitur una candela, Amal. *lib. 4. cap. 22.* una post aliam; quia Apostoli paulatim defecerunt à Christo, Beleth *cap. 101.* Et primo loco extinguitur ea quæ est ultima in latere Euangeli, Cærim. Epis. *loc. citato.* & deinde ab alio latere, & sic successuè, Ordo Rom.

10 In fine Psalmorum cuiuslibet Nocturni dicitur totum secretum *Pater noster;* quia, inquit Durand. *cap. 72.* de Euangeliō est; & Euangelica enuntiatio fugientibus Apostolis cessavit. Christus etiam orauit in Passione a uulsus ab alijs, & valde secretum, idem *ibidem.* Trepidabant Apostoli in precipibus, Gemma *lib. 3. cap. 88.*

11 Neque dicitur, *Inube Domne, nec, Tu auem Domne,* &c. Ordo Rom. quæ significant, vt alias docuimus, cuntes ad prædicationem, & ab ea redentes; & hoc loco sic explicat Gemma *loc. cit.* ubi etiam addit, non dari benedictionem ante Lectiones, quia Pastor recedit fons omnis benedictionis.

12 Lectiones primi Nocturni sunt de Lamentationibus Ieremiae, ex Decreto Gelasij *loc. suprà cit.* cum de Lectionibus dicuntur Threni, id est Lamentationes, quæ à Ieremia compositæ fuerunt post dirutam Ierosolymam, & templum eius exustum, anno mundi 3447. ex Torniello nostro. Threni dicuntur à Beletho *c. 101. ob*

Q. 2. Tre-

124 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. VI. Cap. XIII.

Trenarum montem , vbi animarum lamentationes , quæ illic puniuntur, sœpius audiuntur; sed penes eum sit fides. Durandus ab eo accepit, & approbat cap. 72.

13 Alphabeto distinguuntur Versus Threnorum, *Alph., Beth, &c.* quæ & debent dici à Lectore; tum ex morte Hebræorum , qui Alphabeto vtuntur in Canticis nobilioribus, vt David in *Psalm. 33.* & 118. Salomon *Prov. 31.* vbi laudat mulierem fortem : tum ex Hieron. in *Prologo Bibliorum*, quia Versus ipsi in Hebræo codice à characteribus Alphabeti ordine Alphabetico incipiunt; tum verò etiam, ex Duran. loco citato, ad increpationem Iudæorum, qui rem notissimam, vt Alphabetum , Passionem Christi negant. Fusiūs Durandus.

14 Terminus Lectionum Feriæ 5. usque ad *Cogitant Dominus, &c.* habetur in Ordine Rom. cum exterminatione, inquit idem Ordo , in fine Lectionis : exterminatio verò est ea, *Ierusalem conuertere, &c.* ex Io. Beleth loco citato, quæ cum geminatione sit, *Ierusalem, Ierusalem*; exemplo Christi, qui *Math. 23.* hac geminatione vñus est, vt notauit Mich. Timoth. in *Diss. Offic. quest. 68. tract. 3.*

15 Lectiones secundi Nocturni, ex tractatu S. Augustini , *Exaudi Deus,* habentur in Ord. Romano.

16 Lectiones tertij Nocturni de Apostolo , ex *Decr. Gelasij*, vt etiam præcedentes, nimirum de Eucharistia, i. *Cor. 11.* & Responsoria sunt eadem quæ in antiquis Breuiatijs.

17 Antiphona ad Laudes cum reliquis concordant cum antiquis. Non dicitur Capitulum, sed tantum Versus, Antiphona cum Cantico Euanglico, *Pater noster*, & Oratio secreta.

Hæc in Ord. Rom. Psal. *Miserere*, & Oratio *Respicere*, habentur apud Beleth cap. 102.

18 Versus ille, *Christus factus est,* erat in vñu in Breuiarij M.S. antiquis, & in edito anno 1550. cum eadem distributione in tres partes, pro triduo, quam nos hodie adhibemus, & ad omnes Horas. Dicitur semper genibus flexis, etiam ad Horas mornes ; & in fine Matutini dicitur cum Psalm. *Miserere*, & Oratione, si Matutinum separetur à Laudibus.

19 Sed cur Capitulum non dicitur, Versus autem dicuntur ? Respondet Amalar. lib. 4. c. 21. maiorum munus est cantandi Capitulum , vt diximus suprà Sect. 5. cap. 15. num. 4 pag. 92. minorum autem est dicere Versus. Cum igitur hoc Officium sine Christi humilitate, taceant maiores, adiantur minores; & hi quoque minores ex Discipulis (vti sunt mulieres) adhæsere Crucifixo.

20 Psalmus *Miserere* & Oratio humili voce dicuntur in Breuiarij M.S. ad designandum Apostolorum timorem, Duran. loco citato; Oratio que dicitur non à stante, vt aliás, Sacerdote, Amalar. lib. 4. cap. 21. sed genuflexo, ex Cærim. Pap. lib. 2. cap. 42. Cenm. Episc. lib. 2. cap. 22. & ex Breuiario ipso in ijs verbis, & omnes surgunt: ergo non prius Celebrans surgit, nimis ad imitandum Christi humilitatis exemplum. Neque salutatione Sacerdotali vñmur, hoc est, *Dominus vobiscum*, ad detestandam salutationem Iudæ , Amalar. ibidem. vel quia sumus Sacerdos moritur, Alcuinus. In fine Horarum huius tridui non dicitur Oratio Dominicana, nec aliud quidquam; quia nulla est Rubrica quæ id significet: & quæ neceſſariò dicenda sunt.

De Dominica Palmarum, & Hebdomada maiore. 125

sunt, satis apertè describuntur.

21 Fragor denique fit & strepitus, qui significant vel tenebras in Christi morte cum terramorū; vel concrepationem Iudæ, & tumultum cohortis, Duran. loco citato.

22 Extinctis præter vnam, quæ est in summitate candelabri, candelis omnibus, ex Alcuino, significatur primò defectus fidei circa 14. articulos à sancto Thoma enumeratos, Duran. loco citato. Quæ ratio à modernis Theologis exploditur, si de Apostolis loquatur: deinde tunc nondum erant 14. articuli fidei. Occultata candela, & rursus ostensa populo, vt fragor cesseret, designat Virginem Matrem, in qua super Apostolos fides excelluit; vel denotat Christum mox redinuum futurum in resurrectione, ex Amal. lib. 4. cap. 22. vel fidem Ecclesiæ cōtempore occultatam, Duran. loco citato. Candelas Altaris extinctas cum alijs, significare docet Prophetarum mortem, & Iudaorum cæcitatem, Rup. lib. 5. cap. 26.

23 Hora minores recitantur demissa voce, vt in Rubr. propria, quæ eadem est cum antiquis, & in Ord. Rom. neque legitur Martyrologium, neque dicitur *Prestoſa*, ratione allata supra Sect. 5. c. 18. n. 17. pag. 104. cum de Suffragijs Sanctorum. Vesperæ eadem quæ in Ord. Rom. excepta Oratione. Completorium inchoatur à *Confiteor*, ex vſu communiori, quem firmauimus Rubrica clariori in postrema Breuiarij recognitione.

24 Cur autem hæ demissa voce, quæ sunt Hora diurnæ, alta voce nocturnæ dicuntur? quia Prophetæ obscurius, sed liberius de Christo sunt locuti: Apostoli, qui ad diem Christi, quem vidit Abraham, & gauisus est,

attinent, in passione eiusdem vix audiabantur, Beleth cap. 102.

25 Lectiones Feriæ sextæ eadem sunt quæ in Ord. Rom. viii. etiam Antiphona, & Psalmi. de Sabbatho nihil occurrit noui. Atque in hoc triduo, ait Alcuin. de Cœna Domini, insinuatur, quod Dominus descendens ad inferos, tria hominum genera rapuit, & transuerexit ad nouem Ordines Angelorum, quos designant tres Nocturni cuiusque Officij, hoc est, ut exponit Amal. lib. 4. cap. 21. qui in agro, molendino, & lecto esse dicuntur, Luca 17. qui sub lumine, & lege naturali, qui sub Moysaica, & qui sub Prophetis: vel, ut exponit Dur. lib. 6. cap. 22. Virgines, Coniugati, Contingentes.

26 Vesperæ Sabbati in fine Missæ dicuntur, ut in Missali. Extra Missam qui recitarit, dicat *Pater*, & *Ave*, & sine principio, hoc est, *Deus in adiutorium* (quidquid scribant alij contra Rubricam Breuiarij apertam) quia nondum Caput nostrum rediit in resurrectione, cum Antiph. *Alleluia*, ad modum Duplicis: recitet Psalmum, & quæ sequuntur in Breuiario; quibus finitis, nihil aliud addatur nisi *Pater noster*, ut hæ Vesperæ (quas non habet propriè hoc Sabbathum ex S. August.) careant adhuc principio & fine, quod est firmatum in postrema Breuiarij recognitione.

27 Confuerunt dici Vesperæ breuiores in hoc Sabbatho, & vna cum fine Missæ; tum, ne Neophyti nondum assueti diuinis Officijs radio afficerentur; tum, ne finita Missa per *Ite missa est*, populus recederet sine Vesperis Paschalibus, Beleth cap. 111. quo ferè modo idem scribit cap. 98. finiri Missam cum Vesperis in Paracclue.

Q. 3

28 Com-

28 Completoriū incipit esse Paschale cum principio, & fine. Antiphona ad *Nunc dimittis* dicitur ad modum ritus Semiduplicis, vt expressè dicitur in Breuiario edito 1550. Quod autem dicitur, ad Antiphonam *Regina Cœli*, &c standū esse, neque genua flecti toto tempore Paschali; hoc postremum intellige de oratione, non de adoratione, quæ semper fit cum genuflexione, vt ad ea verba patet, *Et incarnatus est*, &c. *Et Verbum caro factum est*; *Tu ergo quasumus famulis tuis*, &c. Quare ad Salutationem Angelicam, quæ ter in die sonatur cum campana, ex Decreto Ioannis XXII. vt scribit Polyd. Virgil. lib. 6. cap. 12. seu verius, manè & vesperi, ex Decreto Gregorij IX. an. 1239. vt eodem anno scribit Bzouius: & in meridie abrogatum fortasse vsum post Ioannem XXII. restituit Callistus III. an. 1456. ex eodem Bzouio, ibidem. si orationem eam esse putas, stare debes; si adorationem, genua flectere. Ego existimo adorationem esse Incarnationis Verbi diuinī: sed quia communior est hodie sensus, & usus, quod ea sit oratio, nec ego genua flecto cum alijs.

29 Quæres: An in hoc triduo ad Horas minores accendantur cerei in Altari. Et in Nocturnis quidem & Laudibus accenduntur; extinguntur autem cùm cantatur *Benedictus*, à Versu illo, *Ut sine timore*. In Feria sexta Horæ ante Missam sine cereis accensis dicuntur, Cærimon. Episcop. lib. 2. cap. 25. In Sabbato idem faciendum est ante noui ignis benedictionem. In alijs Horis ante Missam Fer. 5. & ad Vespertas quascumque accendi debent, non ad Completorium, nisi Sabbati sancti.

De Paschate, & eiusdem Oœlans.
C A P. X I V.

M Atutinum habetur, ut apud nos, in Ord. Romano, cum tribus Psalmis, totidem Antiphonis, Lectionibus, sine Hymno, quibus ternarijs significantur opere trium dierum, quæ Christus se promisit facturū in præsenti sæculo, *Luc. 13.* hoc est, dæmonia eiicere, sanctates perficere, & consummati tertia die: vel significantur Fides, Spes, & Charitas, quæ in hoc mysterio maximè vigeant. Hæc Amalar. lib. 4. cap. 23. Vel dicimus cum Ruper. lib. 8. cap. 2. in nomine S. Trinitatis celebratum esse Baptisma, & idèò tres dici Psalmos; ut autem Lectiones, quia adhuc pauci Prædicatores erant, inquit idem lib. cap. 10. Vel triduanam sepulturam recolimus, ex qua Resurrectio ortu habuit, Duran. lib. 6. cap. 87. Certè antiquum esse hunc ritum testatur, & firmavit Decreto Gregorius VII. De Consecratione, *Distinct. 5. In die*.

2 Non dicitur Hymnus, nequæd alias Horas; quia tempus Paschale significat statum Beatorum, quorum Hymnus est *Alleluia*. Duran. loc. cit.

3 Antiphona ad Laudes habentur in Breuiarijs M. S. antiquis. Capitulum non dicitur, neque ad Horas; quia in statu Beatorum non est locus exhortationi, quamvis alias diximus contineri in Capitulis. Ex quo consequenter non dicitur Responsorium breue, vt notat Durand. loc. cit. sunt enim correlativa in Horis minoribus Capitulum, & breve Responsorium; sicut exhortatio, & opus bonum, quæ in illis significantur, videlicet *Sext. 5.* neque hinc comprehendimus.